

Længde på kørslen, der berettiger til kørselsgodtgørelse

Beregning af kørte kilometer

Hovedreglen er, at tjenestekørselsens længde beregnes med tjenestestedet som udgangspunkt. I tilfælde, hvor tjenestekørslen rent faktisk har et andet start- og/eller slutpunkt, typisk bopælen, kan dette andet sted dog efter omstændighederne anvendes ved beregningen.

Der skal i den forbindelse foretages en rimelighedsvurdering, hvor der skal tages hensyn til, om anvendelse af hovedreglen vil føre til urimelige resultater enten for den ansatte eller for institutionen. Det skal tilstræbes, at den ansatte hverken tjener på tjenesterejsen eller får merudgifter i den anledning.

Hvis den ansatte ikke kører i privat bil til daglig mellem bopælen og det faste tjenestested, men fx kører med tog (pendlerkort), kan der ydes godtgørelse for det kørte antal km mellem bopælen og det midlertidige tjenestested.

Hvis den ansatte derimod kører i privat bil til daglig, fører merudgiftsbetragtningen til, at der ikke kan ydes godtgørelse for det antal km, som den ansatte ellers ville have kørt mellem bopælen og det faste tjenestested. Der kan således alene ydes godtgørelse for *merkørslen*, og der skal derfor ske modregning for den sparede kørsel.

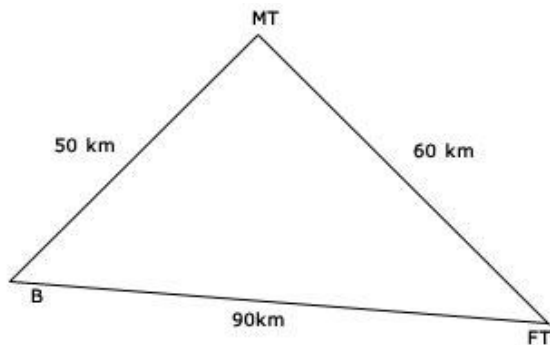
Det antal km, der kan ydes godtgørelse for, afhænger af, hvorledes tjenestestedet har tilrettelagt tjenesterejsen. Modregning for den sparede kørsel kan enten vedrøre strækningen fra det faste tjenestested til bopælen eller omvendt eller begge veje, jfr. eksemplet nedenfor.

For at afklare, om der skal ske modregning, må institutionen vide, om den ansatte allerede har en betalt rejseafregning (pendlerkort). Dette kan fx afklares ved, at den ansatte på rejseafregningen afgiver en personlig erklæring herom. Skal der foretages modregning, kan oplysning om afstanden mellem bopælen og det faste tjenestested fx gives på samme måde.

Anvendelsen af merudgiftsbetragtningen kan illustreres med nedenstående eksempler, der viser, hvor mange km, der kan ydes godtgørelse for.

I det følgende er

- B = bopæl,
- MT = midlertidigt tjenestested (f.eks. mødested) og
- FT = fast tjenestested.

- a) Medarbejder kører fra bopæl til arbejdspladsen og derefter til møde ude i byen og senere på dagen tilbage til bopæl:
 $B \Rightarrow FT \Rightarrow MT \Rightarrow B = (90+60+50) - (90+90) = 20 \text{ km}$
- b) Medarbejder kører fra bopæl til møde ude i byen og derefter til arbejdspladsen og senere på dagen til bopæl:
 $B \Rightarrow MT \Rightarrow FT \Rightarrow B = (50+60+90) - (90+90) = 20 \text{ km}$
- c) Medarbejder kører fra bopæl til møde ude i byen og kører derefter tilbage til bopæl:
 $B \Rightarrow MT \Rightarrow B = (50+50) - (90+90) = 0 \text{ km}$

Det er kun *merudgifter*, som den ansatte har haft til transport, der kan refunderes. Dette betyder, at kun udgifter ud over de sædvanlige udgifter til den daglige transport mellem hjemmet og arbejdspladsen kan refunderes.

Der kan efter aftalens bestemmelser hverken direkte eller indirekte gives økonomisk kompensation for ulemper e.l.